

ringen og afnotificeringen af særligt dækkede obligationer til Kommissionen skal finde sted. Notificering og afnotificering kan eksempelvis finde sted i et særskilt register i Kommissionen eller ved ren national registerførelse.

Finanstilsynet vil etablere et nationalt register, hvor alle udstedelser af særligt dækkede obligationer skal registreres. Dette register vil være offentligt tilgængeligt. Tilsvarende skal det registreres, hvis allerede udstedte obligationer mister status som særligt sikre. Såfremt der etableres et fælles europæisk register, vil det blive vurderet, hvorvidt forholdet mellem dette og et nationalt register reguleres nærmere.

Efter 2. pkt. kan den supplerende sikkerhedsstillelse samt udgifterne hertil – når lånet er udbudt i Danmark – ikke overvæltes på de låntagere, hvis ejendommens værdifald har givet anledning til den supplerende sikkerhedsstillelse. Denne regel gælder kun for lån, der er udbudt i Danmark. Hvis en udenlandsk filial, eksempelvis i Sverige, af en dansk bank yder et lån til en svensk låntager, vil den svenske låntager ikke være omfattet af den beskyttelse, medmindre det svenske regelsæt forhindrer dette.

For at give pengeinstitutterne bedre muligheder for at leve op til kravet om at stille ekstra sikkerhed, er der i forslaget til § 152 b givet adgang til, at institutterne kan optage såkaldt »seniorgæld«. Seniorgæld er en form for kapital optaget på særlige vilkår. Herved får institutterne mulighed for at fremskaffe den ekstra kapital billigere, end de ellers ville have kunnet.

Forslaget til § 152 a, stk. 3, 1. pkt., fastsætter, at hvis pengeinstituttet ikke stiller supplerende sikkerhed, således at værdien af aktiver mindst svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer, så mister alle obligationer udstedt i det pågældende register betegnelsen »særligt dækkede obligationer«.

Den gruppe af aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelsen af de særligt dækkede obligationer, der har mistet betegnelsen »særligt dækkede obligationer«, skal fortsat holdes adskilt fra pengeinstituttets øvrige aktiver, idet denne gruppe af aktiver ved pengeinstituttets eventuelle konkurs skal tjene til fyldestgørelse af de pågældende obligationsindehavere, jf. forslaget til ny § 247 f.

Efter § 152 a, stk. 3, 2. pkt., kan obligationerne igen få betegnelsen »særligt dækkede obligationer«, hvis obligationerne efterfølgende på ny opfylder kravene for at være særligt dækkede obligationer. Det kan f.eks. ske, hvis pengeinstituttet på et senere tidspunkt stiller den nødvendige supplerende sikkerhed, eller hvis værdien af de aktiver, der ligger til sikkerhed for

obligationerne stiger, f.eks. fordi de belånte ejendomme værdi stiger, så den faktiske belåning af ejendommene ikke længere overstiger de tilladte belåningsgrænser. Det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan tillade, at betegnelsen »særligt dækkede obligationer« genvindes, at pengeinstituttet dokumenterer, at kravene er opfyldt. Finanstilsynet vil herefter notificere obligationerne som særligt dækkede obligationer på ny. Obligationerne kan få betegnelsen tilbage, uanset om pengeinstituttet, der har udstedt obligationerne, har ansøgt om eller generhvervet tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer eller ej. Ved Finanstilsynets vurdering af, om obligationerne kan få betegnelsen særligt dækkede obligationer tilbage, indgår, om instituttet er betryggende indrettet og har de nødvendige procedurer for at kunne opfylde de krav, der stilles til at forvalte særligt dækkede obligationer i overensstemmelse med lovens krav.

Efter det foreslåede stk. 2 skal der stilles supplerende sikkerhed, hvis de registrerede aktivers værdi bliver utilstrækkelig. Hvis en sådan sikkerhedsstillelse sker i tiden op til en konkurs, kunne der opstå et problem i relation til konkurslovens omstødelsesregler.

For at imødegå noget sådant, er der i det foreslåede § 152 a, stk. 4, fastsat, at omstødelse af sikkerhedsstillelse ikke kan ske. Dog vil omstødelse kunne ske, hvis sikkerhedsstillelsen ikke konkret fremstod som ordinær. En tilsvarende bestemmelse kendes på det finansielle område fra § 58 l i lov om værdipapirhandel m.v., og vurderingen af om en sikkerhedsstillelse ikke fremtræder som ordinær vil svare til vurderingen efter § 58 l.

Bestemmelsen er nødvendig for at sikre obligationsindehavernes fyldestgørelse bedst muligt.

§ 152 b

Forslaget til § 152 b, stk. 1, fastsætter, at et pengeinstitut kan optage lån til brug for kravet i § 152 a, stk. 2, om, at instituttet skal stille supplerende sikkerhed, hvis de aktiver, der ligger til grund for udstedelsen af en særligt dækket obligation ikke længere svarer til værdien af de udstedte obligationer. De midler, der fremkommer ved denne type lån, betegnes populært »seniorgæld«. Låneoptagelse efter § 152 b kan ske både før og efter kravet om at stille supplerende opstår.

»Seniorgæld« kan alene anvendes til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed. »Seniorgæld« er således ikke tilladt som et alternativt finansieringsinstrument til særligt dækkede obligationer.

I § 152 b, stk. 2, fastsættes, at det skal fremgå af låneaftalen, hvilket register lånemidlerne optaget efter